

Blade og adresseløse forsendelser udleveres til den konkursramte, medmindre skifteretten undtagelsesvis har bestemt andet.

Bostyret vil normalt være en advokat, der er beskikket som kurator af skifteretten.

Ved betalingsstandsning bevarer den, der er under betalingsstandsning (skyldneren), retten til at råde over sin formue i betalingsstandsningsperioden.

I forbindelse med betalingsstandsning beskikker skifteretten dog et tilsyn (normalt en advokat) for skyldneren.

Ved betalingsstandsning udleveres forsendelser efter de almindelige udleveringsregler, medmindre skyldneren og tilsynet i forening meddeler postkontoret andet.«

Konkurslovens § 109, stk. 1, har følgende ordlyd:

»§ 109. Skifteretten tager straks skyldnerens forretningsbøger og -papirer i sin varetægt og foretager de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over boets ejendom.«

De nævnte regler administreres i skifterettens praksis således, at skifteretten samtidig med afsigelsen af konkursdekretet tager stilling til, hvorledes der skal forholdes med post, adresseret til skyldneren. Hvis skyldneren er en erhvervsvirksomhed med en velordnet postmodtagelse, der på betryggende vis kan fortsættes efter konkursen, vil postspærring og omadressering af posten ikke finde sted. Det vil for afgørelsen i det hele være afgørende, hvorledes der mest hensigtsmæssigt kan etableres en sikker ordning, således at de i konkurslovens § 29 og § 109 angivne papirer, som kommer med posten, vil komme i kurators besiddelse.

Adskillelsen af post, som har betydning for konkursbehandlingen, fra skyldnerens private post foregår i praksis hos kurator. Privat post afleveres, så vidt muligt uåbnet, til skyldneren. Kun i tvivlstilfælde vil kurator åbne post, der kan være privat, for at konstatere, om indholdet er forretningsmæssigt eller privat. Kurator vil herved være forpligtet til at undlade at læse breve af privat indhold, og skulle kurator komme til kendskab om oplysninger af privat art, vil kurator være underkastet tavshedspligt.

I overensstemmelse med almindelige principper for udøvelse af tvangsindgreb vil kurator være forpligtet til at søge ulemperne ved den etablerede postspærring og omadressering af skyldnerens post begrænset mest muligt, hvad angår såvel forsinkelsen af den enkelte forsendelse, som kan videregives til skyldneren, som udstrækningen af indgrebet i det hele.

Det er sædvanligt, at en postspærring ophæves, når der er gået en vis længere tid, uden at der er tilgået kurator yderligere informationer af betydning for bobehandlingen. I de tilfælde, hvor skyldneren antages at samarbejde loyalt med kurator, vil det ofte blive aftalt, at postspærringen ophæves på et tidligere tidspunkt, men det vil her være afgørende, at registreringsfunktioner, bogholderi m.v., aflæggelse af regnskaber, selvangivelse etc., fremtræder betryggende.

Skifterettens afgørelse om postspærring og omadressering træffes sædvanligvis ved beslutning, jf. konkurslovens § 247. Skyldneren kan enten straks eller senere gøre indsigelse imod postspærringen, og en eventuel indsigelse vil kunne medføre, at spørgsmålet procederes i skifteretten, hvorefter skifteretten må træffe afgørelse ved kendelse.

Skifterettens afgørelse vil uanset formen kunne indbringes for landsretten ved kære, jf. konkurslovens § 251.

Østre Landsret har ved en den 4. august 1989 afsagt dom fastslået, at den hidtidige praksis har fornøden hjemmel i lovgivningen.

3. Fremmed ret.

3.1. Norge.

Den norske konkurslov indeholder i § 104 bestemmelser om bostyrets adgang til at standse og åbne post, adresseret til skyldneren. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»§ 104. Postsendinger m.v. til skyldneren.

Bostyren har rett til å kreve utlevert brev og andre postsendinger og telegrammer adressert til skyldneren. Bostyreren kan åpne alle sendinger som ikke åpenbart er boet uvedkommende. Skyldneren skal ha anledning til å være til stede ved åpningen.«

Boets ret til at få udleveret post, adresseret til skyldneren, gælder enhver forsendelse, uanset